U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobce: **Ing. J. H.,** proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,** se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení vedeném u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 Af 8/2016, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václavu Trajerovi, JUDr. Petru Černému, Ph.D a JUDr. Markétě Lehké, Ph.D.,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. **n e j s o u** vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 15 Af 8/2016.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2015, č. j. 28997/15/5100-31462-707633. Žalobu původně podal u Krajského soudu v Brně, který věc usnesením ze dne 26. 11. 2015, č. j. 31 Af 60/2015 - 11, postoupil Krajskému soudu v Ústí nad Labem jako soudu místně příslušnému. Krajský soud v Ústí nad Labem následně vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby. Na to reagoval žalobce přípisem ze dne 2. 2. 2016, v němž vznesl námitku podjatosti všech soudců krajského soudu v aktuálním obsazení s návrhem na jejich vyloučení z projednávání a rozhodnutí *„nejenom této věci“*. Uvedl, že projednávaná věc musí být přikázána jinému soudu téhož stupně z důvodu delegace nutné, jinak dle jeho názoru *„opět reálně hrozí“*, že bude pokračováno v *„dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů“*.

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. shodně uvedli, že se necítí být jakkoli podjatí a uvedenou námitku považují za zcela nedůvodnou.

K námitce podjatosti všech soudců krajského soudu, resp. jeho správního úseku, Nejvyšší správní soud poznamenává, že rozhodovat o takové námitce má smysl toliko ve vztahu k soudcům, kterým byla dle rozvrhu práce daná věc přidělena k projednání a

rozhodnutí. Jak plyne z rozvrhu práce Krajského soudu v Ústí nad Labem, správní úsek tvoří pouze tři soudci. Rozhodování o podjatosti soudců v rozsahu stávající námitky se tedy prakticky rovná rozhodování o podjatosti všech soudců správního úseku daného soudu.

Při posouzení důvodnosti námitky podjatosti vycházel Nejvyšší správní soud z § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s."), podle kterého jsou soudci „*vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.*". Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. „*účastník nebo osoba zúčastněná na řízení může namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitku musí uplatnit do jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozvěděl; zjistí-li důvod podjatosti při jednání, musí ji uplatnit při tomto jednání. K později uplatněným námitkám se nepřihlíží. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována. O vyloučení soudce rozhodne usnesením po jeho vyjádření Nejvyšší správní soud, a je-li namítána podjatost soudní osoby, tlumočníka nebo znalce, senát po jejich vyjádření.*".

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Proto postup, jímž je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako mimořádné opatření uplatňující se jen z opravdu závažných důvodů, které soudci reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě.

Jde-li o důvody uvedené v první větě § 8 odst. 1 s. ř. s., je třeba uvést, že poměr k věci může vyplývat především z přímého právního zájmu soudce na výsledku projednávané věci, tedy zejména v případech, kdy by mohl být rozhodnutím soudu přímo dotčen ve svých právech. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Soudcův poměr k účastníkům nebo k jejich zástupcům může být založen především příbuzenským nebo jemu obdobným vztahem, vztahem srdečně přátelským (či naopak vzájemně nepřátelským), může jít také o vztah ekonomické závislosti. V nastalém případě přitom žalobce žádný podobný vztah nenamítá.

Jde-li o důvody uvedené v druhé větě § 8 odst. 1 s. ř. s (tj. vyloučení soudce z důvodu jeho podílu na předchozím soudním řízení), pak smysl a účel tohoto ustanovení spočívá ve vyjádření principu instanční oddělenosti řízení před jednotlivými funkčně příslušnými soudy jako záruky vnitřní nezávislosti soudní soustavy a tím i práva každého na spravedlivý proces. S ohledem na specifika správního soudnictví je nutno pojem „*předchozí soudní řízení*" interpretovat tak, že tutéž věc nemůže u krajského soudu a poté u Nejvyššího správního soudu projednávat a rozhodovat stejný soudce. O takový případ však evidentně nejde, neboť věc je ve fázi řízení před krajským soudem coby soudem prvního stupně. Žalobce také nenamítá, že by se jmenovaní soudci jakkoliv podíleli na vydání rozhodnutí před správním orgánem.

Z velmi strohého odůvodnění námitky podjatosti lze usuzovat, že ji žalobce podal s ohledem na předchozí rozhodovací činnost krajského soudu. Zde je třeba znovu poukázat na § 8 odst. 1 s. ř. s., kde je výslovně uvedeno, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech. Soudce může být vyloučen z rozhodování jen z objektivních důvodů, nikoli pro subjektivní přesvědčení účastníka řízení o nespravedlivosti dřívějšího rozhodnutí, které se projevuje polemikou s názory soudu a jejich zpochybňováním. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), nikoli námitka podjatosti.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud rozhodl o námitce podjatosti vznesené žalobcem tak, že soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Václav Trajer, JUDr. Petr Černý, Ph.D. a JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 Af 8/2016.

V důsledku tohoto způsobu rozhodnutí odpadá nutnost rozhodovat o delegaci nutné (§ 9 odst. 1 s. ř. s.). Je tomu tak proto, že přednostním rozhodnutím o námitce podjatosti vznesené žalobcem a nevyloučením uvedených soudců z projednávání a rozhodování předmětné věci nenastala situace, že by pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nebylo možno sestavit senát.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 3. března 2016

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu